

фисты и философы, казвалъ той, была ся събрала около него. Тука была Діета-та му, състояща отъ твърдѣ горды царета, херцозы, и велможы, които ся бѣхтѣли съ работы по царщинѣ-тѣ, и испращали непрѣстанно заповѣди-тѣ си прѣзь въздухъ-тѣ. Тѣжь годинѣ той дочуль, че ся наговорили да отворятъ бой противъ жито-то и ячмыкъ-тѣ; и тѣзи отци на отечество-то ся надѣвали вече за юначны подвизы и великы побѣды. Това, казвалъ Лутеръ, той писвалъ за смѣхъ, но то было серіозна смѣхорія, съ коікто той ся трудяль да пропѣжда по възможности тежкы-тѣ мысли, които обрѣменявали душѣ-тѣ му. Нѣколко седмицы по-послѣ, той ся разболѣль, и страдалъ тежко. На 5-й Іуній ся наскърбилъ крайно като ся научиль за смърть-тѣ на бащѣ си, когото той много обычалъ и почиталъ. Едно писмо до мѣничкый-тѣ му сынъ Иванча, отъ 19-й сѣщій-тѣ мѣсець, написано отъ него верѣдѣ най-дълбокы-тѣ му заниманія и най-важны-тѣ събытія и размышленія върху тѣзи събытія, показва нѣжностъ-тѣ на едно бащино сърдце и забѣлѣжителнѣ-тѣ приспособимостъ на умъ-тѣ му, да го нагласява споредъ прѣдмѣтъ-тѣ си. Това писмо было както слѣдва : —